

frist i Loven, da var naturligt at sætte den til samme Tidspunkt som for de andre Lønningslove. Det ærede Medlem henpegede paa Hærlovens tidligere forestaaende Revision; men det er ganske vist, at, medens Hærloven er under Revision, maa der være tilstrækkelige Kræfter tilstede, og hvilket Resultat man end forudsætter, at der kan komme ud af Hærlovens Revision, vil det for at bringe de Forandringer i Hærloven, som man muligens kan tænke sig, i Udførelse, være aldeles nødvendigt, at Krigsministeriet er i Besiddelse af den fulde Styrke. Derhos vil der, som det ærede Medlem udtalte, naar det skulde vise sig, at Hærlovens Revision maatte medføre en Omordning af Krigsministeriets Forhold, heller Intet være til Hinder for at foretage den, uagtet den her foreslaaede Revisionsbestemmelse var vedtagen. — Saavidt jeg erindrer, var den sidste Bemærkning, som den ærede Rigsdagsmand fremsatte, rettet mod de Tjenesteheste, som i Lovforslaget ere forlangte deels til Directeuren og deels til den ene Departementschef, og han dvælede da særlig ved et Udtryk, som er benyttet i Motiverne, nemlig, at det maatte være en Selvfølge, at disse to Embedsmænd bleve normerede med Tjenesteheste. Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand lagde en noget for stærk Vægt paa det Udtryk „Selvfølge“, og navnlig er vist Grunden, hvorfor man ønskede disse Embedsmænd normerede med Tjenesteheste, ikke den, han tænkte sig. Grunden dertil er, saavidt jeg erindrer, udtalt i Motiverne til det foreliggende Lovforslag, og ifald den ikke staaer i de korte Motiver, der ledsage dette Lovforslag, vil den ganske vist findes udførlig fremsat i de Motiver, der fulgte med det tidligere forelagte Lovforslag. Det er ingenlunde, for at de Daagældende kunne bevæge sig til Hest imellem Contoirerne, at disse to Tjenesteheste ere forlangte, men det er, for at disse Mænd, naar de faae Ordre dertil af Krigsministeren, eller naar de selv føle Opfordring dertil, kunne være istand til at følge med Troppernes Dvælses. De Forretninger, der ere underlagte disse to Mænd, staae i saa nøie Forbindelse med hele Hærens Personale, at det ikke kan være Andet end ønskeligt, at de, saavidt deres øvrige Forretninger i Ministeriet

tillade det, kunne følge med alle de Dvælses, der foretages med Hæren; men dette ville de ikke paa en fyldestgjørende Maade kunne gjøre uden at være beredne. Naar den ærede Rigsdagsmand meente, at de selv kunde holde sig med Heste — han forudsatte rigtignok, at det ikke skulde være til den Slags Tjeneste, men for at holde deres Dvælses som Ryttere vedlige — saa troer jeg, at han stiller et temmelig stort Forlangende til dem. Det er i den senere Tid temmelig kystbart at holde Hest, og naar disse Mænds Embedsstilling medfører, at de maae benytte Hest, saa synes det mig at være en billig Fordring, at der ogsaa som en Deel af deres Løn bliver dem tillagt en Hest. — Der er endnu et Hensyn foruden de allerede anførte, som har gjort sig gældende hos mig for at forelægge dette Lovforslag, det er Hensynet til Personalet i selve Ministeriet. Som jo det høie Thing fuldt veed, er Personalet der stillet ugunstigere end Embedsmændene i de andre Ministerier, idet nemlig Deel af dets Lønning ikke udredes som fast Løn, men som Honorar og saaledes ikke vil kunne komme i Betragtning ved Pensionsberegningen. Deri kan man finde sig og man kan forlange, at disse Mænd skulde finde sig deri for kortere Tid, men naar det skal udstrække sig over en længere Periode, kan man ikke forandre sig over, om de føle sig noget smertelig berørt derved, at de stilles ugunstigere end andre Embedsmænd og have Udsigt til, naar de efter en lang og meget anstrengende Tjenestetid maae begjære deres Afsted med Pension, da at blive stillede paa en Maade, hvorpaa de ikke vilde være blevne stillede, saafremt de, for Exempel hvis Bedkommende ere Officerer, vare vedblevne at staae i Nummer i Hæren og saaledes vare rykkede op paa højere Lønning. — Jeg tillader mig sluttelig at anbefale det høie Thing at fremme dette Lovforslag, uanseet at der ikke foreligger noget tilsvarende for Marinens Bedkommende. Jeg har som sagt følt mig forpligtet ogsaa overfor Rigsdagen til at forelægge dette Lovforslag, uagtet jeg ikke har seet mig istand til at fremme det andet Forslag, i det Mindste ikke saa hurtigt og tidligt, som jeg havde haabet.